

or, at Estadreiselladsen kunde indrettes saaledes, at man med disse Stationskanonbaade samt et Par andre holdt Estadreisellads i en fastsat Tid det ene Aar og saa det næste Aar benyttede større Skibe dertil og ikke indskaldte Kanonbaadene. Jeg har tilladt mig at drage dette frem, fordi netop Fisserispørgsmaalet og Spørgsmaalet om en Kontrol paa Søen har været meget omtalt og, som jeg formener, eventuelt vil blive omtalt igjen i denne Samling, idet der muligvis igjennem et privat Lovforslag vil blive henvist til, at man skal søge Marineministeriets Hjælp til en saadan Overholdelse af Orden. Hvad angaar Negtelsen af de to Fyrtaarne, kan jeg jo kun beklage den. Negtelsen er forestaaet af Hensyn til de store Udgifter, da det her dreier sig om større Summer, og altsaa kan jeg her meget vel forstaa, naar den ærede Ordsfører for Mindretallet anførte, at det er Betsøbet, der her maa tages Hensyn til. Men, naar den ærede Ordsfører for Mindretallet bemærkede, at man jo ogsaa paa Grund af de tidligere rigelige Bevillinger nu maatte antage, at der foreløbig var gjort tilstrækkelig for Seiladsen i den Henseende, er det ikke min Mening. Ivertimod mener jeg, at der endnu er meget Betydeligt at gjøre, og jeg anser det derfor ikke for fuldstændigt korrekt eller besparende, naar man har bygget i længere Tid og har uddannet sig ikke alene en fast Stok af Arbeidere, men tillige en stor Del Underbefalingsmænd, Konduktører, Tilsynsmænd o. s. v., som man nu veed, at man kan stole paa til at udføre en saadan Tjeneste, pludselig at affkedige dem, for maaste, naar disse eller lignende Summer bevilges næste Aar, atter at lede dem op, naar de ere ude af Vælsen og maaste besvære ethvert Etstykke. Jeg tror, at det er økonomisk rigtigst at vedblive at bygge, naar man har Folk og alt Materiel.

Berg: Uden at foregribe, hvad den ærede Ordsfører agter at udtale i Anledning af de Ytringer, der ere fremførte af det ærede Medlem for Prestø Amtets 1ste Valokreds (Scavenius) om Spøbrustningskontoen, idet jeg forøvrigt er enig med den ærede Ordsfører i, at det jo er et Spøbrsmaal, man sædvanlig, naar man ellers kan enes om, den finantsielle Grændse, er villig til at forhandle om mellem 2den og 3die Behandling, forsaavidt man ikke kan opnaa Enighed ved 2den Behandling, ønsker jeg dog at gjøre et Par Bemærkninger til den Begrundelse, som det ærede Mindretal har fremført for sin Modstand mod Nedsættelse paa denne Konto. — Det ærede Mindretal ansvær, at denne Nedsættelse vil vere stridende mod Sværnsloven, idet denne bestemmer Indvælsen af omtrent 1200 Mand i 6 Maanedes. Jeg tror ikke, at en saadan Udtalelse bør staa, uden at den fra forskjellige Sider modsiges. Den Paastand, at Sværnslovens Ord i det omhandlede Punkt skulde kunne overføres paa Ma-

rinens Forhold nu, efterat Materiellet er undergaaet en saa afgjørende Forandring i de forløbne 12 Aar, er aabenbart urigtig; man maa fortolke disse Ord efter den Mening, de Forudsætninger og den Begrundelse, hvormed de bleve indsatte, og vi havde jo dengang væsentlig Træstibe, og Forudsætningen var, at Hovedbestanddelen af Vælskerne skulde falde paa de større Skibe, ja, man forudsatte endog, for at det ikke skulde koste for meget, at den samme Fregat kunde gaa baade paa Sommertogt og Vintertogt. Jeg indrømmer, at dette væsentlig er holdt, og der er altsaa i den Henseende intet Videre at klage over; men det var heller ikke forudsat dengang, at vi som Regel skulde have Estadrevælsker, saaledes som senere er blevet Tilfældet, og vil man derfor fordre det Hensyn fyldestgjort at indvæ 1,200 Mand i 6 Maanedes, saa gaar man udenfor de Forudsætninger, hvorunder vedkommende Lovbestemmelse er bleven til. Derimod skal jeg ingenlunde benegte, at, efterom Materiellet har udviklet sig, er det naturligt, at ogsaa Planen for Udrustningsvælskerne noget forandres, og saa komme vi altsaa ind paa et Skøn om det Passende baade med Hensyn til Udgiften og til Anvendelsen af den personlige Kraft. Det kan jeg forstaa, og hvis det ærede Mindretal staaar paa det alene, kan jeg forstaa, at vi skulde søge at komme til Enighed, idet der kan vere forskjellige Opfattelser. Men jeg siger kun, at man kan ikke begrunde sin Modstand mod Flertallets Forslag ved en Henvisning til Sværnsloven, idet dennes Ord aabenbart ikke kunne forstaaes saaledes, som Mindretallet vil det, uden at løsriveres fra deres naturlige Plads, fra deres Grund og de Forudsætninger, der vare tilstede, dengang Sværnsloven blev givet. — Om andre Spøbrsmaal skal jeg ikke udtale mig nærmere, der er nogen Meningsforskjel om enkelte, og som den ærede Ordsfører har udtalt, er der ogsaa enkelte, der kunne give Leilighed til nærmere Forhandling, forsaavidt nye Oplysninger maatte fremkomme. — Der er kun eet Punkt, for hvis Skyld jeg har forlangt Ordet, og som den ærede Ordsfører gjorde meget Væsen af. Det er Spøbrsmaalet i Endringsforslaget under Nr. 103. Det er tidligere behandlet, og jeg havde egentlig troet, at, naar Nogen maatte vere glad over Flertallets Stilling til dette lille Forslag, maatte det være den ærede Ordsfører og hans nærmeste Venner; thi det gaar blot ud paa at sige B til, hvad der efter den ærede Ordsfærers egen Anbefaling i sin Tid er sagt A til, og det forekommer mig altid, at man maa vere taknemlig for, at man kommer med til saaledes at tage en rimelig og billig Konsekvens af tidligere Beslutninger, Fællesbeslutninger iøvrigt. Jeg skal nu for det Første foreslaa, at man ikke lader sig blænde af dette Tal, 4,860 Kr., hvis man synes, det er stort; thi det er slet ikke det Tal, det gjælder om. Ser man efter i Betænkningen, vil man finde, at omtrent 3,800